

sid wässika nelja, wie wakka rukki wästo, sest nende lomad ollid heast suggust ja hästi petud; lamba talle ja monne sea pörsä ja hanne poega tapsid ärra ja pannid sola; monned müüsidi ärra sola ja nahka ostma. Ka heina ostsid suggisel aial, isseärranis kui Hanso tööd otsiti wägga; ja sedda ennam neile heino sai, sedda rohkema hakkasid lome piddama; ja kui ollid joudnud rohkema kašwatada, said siis ka jálle ennama müüa ärra. Killari poleaastased lomad makseti suggise sesama hinnaga, mis teiste aastaste ette anti, ja veel kallimast.

Maias olli ka nähha, et holekandjad rahwas ellasid sees. Keik peti puhtaste, ja ükski riist ei olnud kaua pessematta, ei weddelenud siin ehk seál, fuhho juhtus jáma, waid keik olli puuhastetud ja seátud paigal. Olli nende tubba kül weikenne, agga sai iggapäärt pühkitud. Kui lavsed

kašwid piisut suremaks, et jo ollid wie, kueaastased, piidid ka nemmadi pühkima, monnel alal ka kelmel korral páves. Nende rided ollid kül jámmeda woimo, agga allati puhtamad kui rikka nabritte pened ri-ded. Käed pessi Ewa mitmäl korral, kui oue tööd olli kásil olnud, kui läks lúpsma, ehk lome olli saatnud metsa, ehk neid telanud; sest temma puuhastas ka lomade jallad weega, kui õhtul metsast koid tullid, et ei jánuud mudda ja weifest kivivi sõrgade wahhele. Lomad isse armastasid sedda puuhastamist wägga, ja sallisid siis ka, et lapsed aitasid enna sedda töö teggema, ja sainad nenda ka lapsed öppetud töle, ja isse ennast puhtaste piddama. Kül fullus mitto ámbritáis wet rohkema ärra, kui teistel rahwas, — et Ewa ei sallinud ka mitte, et enne prugitud wet párrast ennam oles leks woetud silmi ja kássi pessema, — agga se keik olli innimestele ja lomadele terwiseks.

Ewa olli kül maese rahva laps, kes is-